

ΤΟ ΕΠΤΑΗΜΕΡΟ ΤΟΥ

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

Μυρμήγκια και τζίτζικες

Ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φτάσει από εκατό δρόμους στα όρια της χρεοκοπίας· ας υποθέσουμε πως δεν έχουμε φθάσει στο μαύρο αδιέξοδο της στάσης πληρωμών· ας υποθέσουμε πως δεν μας έστειλε η Fitch βαθύτερα στην άβυσσο των junk bonds και πως δεν έφθασε στις 1.400 μονάδες το spread και ας τραγουδήσουμε «ζήτω το δάνειο των 60 δις. που έρχεται, ζήτω το soft restructuring, το reprofiling, η αναδιάρθρωση» – έχουν εξαντλήσει όλο τον λεκτικό τους πλούτο οι ευρωπαίοι πολιτικοί για να περιγράψουν πώς θα γίνει στην αρχή ανάταξη του ασθενούς για να ακολουθήσει ευθύς το θαύμα της ανάστασης.

● Καλοκαίρι έρχεται άλλωστε: παρά τα στραβά και τα ανάποδα, τα ελληνικά τζίτζικια θα τραγουδήσουν πάλι – ακόμα και τα γερμανικά μυρμήγκια θα δηλώσουν ανυπακοή στη μερκελιανή συνταγή της ευτυχίας «δουλειά, δουλειά, δουλειά», θα έρθουν κάτω από τα πεύκα να συνοδέψουν τα τζίτζικια στο μεσογειακό τραγούδι τους. Και θα έρθουν περισσότερα από πέρυσι, λένε ελπιδοφόρες στατιστικές, άρα ο τζίτζικας κάτι παραπάνω θα έχει για τον βαρύ χειμώνα που προβλέπουν οι μετεωρολόγοι των αγορών.

● Για χάρη των βόρειων μυρμηγκιών θα μένει η Ακρόπολη ανοιχτή από τις 8 το πρωί ως τις 7 το βράδυ – αν δεν έχουν απεργία οι φύλακες, αν δεν την έχει καταλάβει το ΠΑΜΕ, αν δεν έχει αποκλειστεί η πρόσβαση από κάποια πορεία. Πάντα υπάρχουν τόσο πολλά «αν» στη πατρίδα μας που τα «ναι» καταλήγουν «όχι»: κάθε τι θετικό πνίγεται στο πέλαγος της αρνητικής αβεβαιότητας, της αρνητικής ενέργειας που εκπέμπει η αυτιστική κοινωνία μας στα ερεθίσματα που της θυμίζουν ότι υπάρχει και έξω κόσμος. Κάθε τι το εξωτερικό είναι απειλητικό· είναι συνωμοσία, προπαγάνδα, κερδοσκοπία, εχθροί που συνωμοτούν να μας αρπάξουν αυτά που νομίζουμε ότι έχουμε.

● Για παράδειγμα, για ένα χρόνο νομίζαμε ότι έχουμε αξιοπιστία: «τους τελευταίους μήνες, με τις θυσίες μας και τις δύσκολες αποφάσεις μας, έχουμε κερδίσει την αξιοπιστία μας και στην ΕΕ και διεθνώς» – δήλωνε στη Βουλή ένα χρόνο πριν, στις 21 Μαΐου 2011, ο Γιώργος Παπανδρέου. Και προχθές στις 20 Μαΐ-

AP PHOTO/DAN STEINBERG

Εκτός από τζίτζικια και μυρμήγκια, κυκλοφορούν και νεράιδες το καλοκαίρι

ου 2011, χωρίς να είναι συννενοημένοι, δήλωναν ο Ολι Ρεν από τις Βρυξέλλες και ο Γιώργος Παπανδρέου από το Ναύπλιο: «Η Ελλάδα πρέπει τώρα να αποδείξει ότι είναι αξιοπιστη» είπε ο επίτροπος της Ένωσης. «Πρέπει να συνεχίσουμε τις προσπάθειες για να έχουμε πλεονάσματα, να υπάρξει ανάπτυξη, να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία μας διεθνώς και στον ελληνικό λαό» είπε ο πρωθυπουργός της χώρας.

Η χαμένη αξιοπιστία

● Ποιος μας άρπαξε την περυσινή αξιοπιστία; Οι κερδοσκοπικοί; Οι Τούρκοι που παραλίγο να αναλάβουν την προεδρία του ΔΝΤ; Οι Μακεντόντσι – που το περίφημο «βέτο» της Ντόρας Μπακογιάννη εναντίον τους το πληρώσαμε με τη μη κατάργηση της βίζας για ταξίδια στην Αμερική (αποκαλύπτουν τα wikileaks) και ίσως θα το ξεφλήσουμε οριστικά με κατάδίκη από το Διεθνές Δικαστήριο; Ή μήπως όσοι στην κυβέρνηση τρομάζουν στην ιδέα ότι θα ξεβουλευτούν και θα πάψουν να διαχειρίζονται το δημόσιο χρήμα σαν να είναι ιδιωτικό, δηλώνοντας ότι τα συνεχή φτωσιμάτα από το σύνολο των ευρωπαίων πολιτικών και τραπεζιτών είναι απλώς ψιχάλα που θα περάσει; Μήπως τη στέρησε από τον εαυτό του ο ίδιος ο πρωθυπουργός που ανέχεται το πρωί να δηλώνει ένας υπουργός ότι θα γίνουν απολύσεις εκτάκτων υπαλλήλων του Δημοσίου, το με-

σημέρι άλλος ότι δεν θα γίνουν, το βράδυ τρίτος ότι πλάκα μας κάνει η τρόικα, «συμβολικά» θέλει να γίνουν απολύσεις, και το άλλο πρωί τέταρτος ότι απολύσεις θα γίνουν έπειτα από κρίση του ΑΣΕΠ;

● Αν τουλάχιστον, μέσα στους ανθρώπους αυτούς, ένας επέθαινε από αηδία... Σιωπηλοί, θλιμμένοι, σεμνοῦς τρόπου, θα διασκεδάσαμε όλοι στην κηδεία.

● Ή μήπως ήσαν συννενοημένοι Ολι Ρεν - Γιώργος Παπανδρέου και τα είπαν αυτά για να μας τρομοκρατήσουν και να καταπνίξουν το αντιστασιακό ελληνικό ήθος; Βεβαίως ο πρωθυπουργός εκλεγμένος είναι και δικαιούται να λέει ό,τι θέλει, να ανατρέπεται σήμερα αυτά που έλεγε χθες και αύριο αυτά που λέει σήμερα. Η «λαϊκή εντολή», η δική μας εντολή, τον καθιστά ανεύθυνο άρχοντα – όπως και τον Αντώνη Σαμαρά άλλωστε που υπενθύμισε τις βασικές αρχές της ανευθυνότητας των πολιτικών όταν απάντησε περιήφανα στις παραινέσεις των δανειστών μας για συναίνεση ότι «και κυβέρνηση υπάρχει και αντιπολίτευση υπάρχει και η κοινοβουλευτική δημοκρατία παραμένει ισχυρή σε αυτόν τον τόπο που λέγεται Ελλάδα».

Ποιος ο λόγος ύπαρξης όλων αυτών των θεσμών, δεν μας το εξήγησε – υπάρχουν για λογαριασμό των πολιτικών, για να απολαμβάνουν δόξες, τιμές, αξιώματα (και ενίοτε μίζες) ή για δικό μας λογαριασμό; Μου φαί-

νεται πως ο τρόπος που έχει αντιμετωπιστεί η κρίση, από την εποχή του Καραμανλή του Μικρού, δείχνει πως εμείς δεν υπάρχουμε παρά σαν ψηφοφόροι που θα επιλέγουμε κάθε φορά ποιος θα έχει τα αξιώματα και όχι ως υποκείμενα που υποφέρουν από όσα συμβαίνουν.

● Για τούτο και οι πολιτικο-μεντιακές συζητήσεις στο ίδιο ερώτημα κλωθογυρίζουν: θα γίνουν πρόωρες εκλογές; Ισχυρή κοινοβουλευτική δημοκρατία α λα ελληνικά σημαίνει ότι το ποιοι θα γεμίσουν την αίθουσα της Βουλής είναι σημαντικότερο πρόβλημα από το αν είναι γεμάτο ή αδειανό το ταμείο του κράτους και το καλάθι της νοικοκυράς. Εμείς για ιδανικά και ιδέες ζούμε, τα άλλα είναι για παραδόπιστους.

Παιδί και μπλόφες

● Και ο Ντομνίκ Σιρος-Καν ήταν αξιοπιστος ως πριν από λίγες ημέρες; μπορεί να ήταν στα 62 του αλλά είχε μπροστά του λαμπρό μέλλον – να γίνει πρόεδρος της Γαλλίας το 2012. Τώρα βρίσκεται με ηλεκτρονικό μπρασελέ που αναφέρει κάθε στιγμή στην αστυνομία πού βρίσκεται και η αναξιοπιστία του κοστολογήθηκε ένα εκατομμύριο δολάρια – επειδή όρμησε στην πρώτη καμαριέρα που βρέθηκε μπροστά του, όταν τον έπνιγαν απαιτητικές οι πρωινές ορμές του.

Και αν ήταν παιδί, έπεσε σε αυτήν – όπως εμείς κινδυνεύουμε να πέσουμε στην αυτιστική παιγίδα πως όσοι μας απειλούν απλώς μπλοφάρουν όταν απαιτούν εφαρμογή του μνημονίου, ιδιωτικοποιήσεις, οικονομίες, πάταξη της φοροδιαφυγής, μείωση του κράτους. Μπλοφάρουν, γιατί η χρεοκοπία μας θα τους κοστίζει όσο και σε εμάς, μπορεί και περισσότερο, υποστηρίζουν οι πονηροί Ελληναράδες.

Μπορεί να έχουν και δικιο – στο κάτω-κάτω, παίζουμε τα ρέστα μας σε ευρώ. Αν μας τα πάρουν, θα βγάλουμε κάτω από το τραπέζι τη δραχμή – αυτό είναι το πραγματικό πιστόλι των πολιτικών μας, ξέρουν να το χειρίζονται δύο αιώνες τώρα. Το ευρώ αποδείχτηκε κάτι σαν τα φράγκικα ρούχα που περιγελούσαν οι φουσταναλοφόροι του 19ου αιώνα. Όχι ότι δεν χρεοκοπούσαμε και επί δραχμής αλλά τέλος πάντων, δεν γινόμασταν παγκόσμιο θέαμα και θέμα.

Διοδωρος Κυψελιώτης

Γραμματοκιβώτιο

diodorus@tovima.gr

Υπό μίαν έννοια, οι Γερμανοί πρέπει όχι απλώς να μας σώσουν, αλλά και να μας παρέχουν εσασί όσα δάνεια χρειαζόμαστε. Δικό τους τέκνο είμαστε: παιδιά κάποιων γερμανών ρομαντικών που προ δύο αιώνων έπεισαν τους Αρβανίτες Αθηνών και περικώρων ότι είναι ευγενείς απόγονοι ευκλεών προγόνων. Εκτοτε σέρνουμε τη θλιβερή μας ύπαρξη, εγκλωβισμένοι σε μια φανταστική καταγωγή. Ποτέ δεν θα δούμε το σήμερα, φυλακισμένοι σε ένα ένδοξο παρελθόν που έγινε το μοναδικό στοιχείο της ταυτότητας και της υπόστασής μας. Αν το δούμε έτσι, οι Γερμανοί μπορούν επιτέλους να δείξουν έμπρακτη μεταμέλεια: αφήστε μας επιτέλους, κυρία Μέρκελ, να καταρρεύσουμε. Αφήστε μας να διαλυθούμε, να πάψουμε να υπάρχουμε ως έθνος. Βοηθήστε την Ελλάδα να θάψει το νεκρό της σώμα, άταφο εδώ και 15 αιώνες. Και μετά όλοι εμείς, έχοντας πάψει να είμαστε Έλληνες, έχοντας πάψει να επικαλύπτουμε το θλιβερό παρόν μας με την επίκληση ενός παρελθόντος που δεν μας ανήκει, θα αναζητήσουμε την τύχη μας στη νότια άκρη των Βαλκανίων, με άλλους συλλογικούς προσδιορισμούς, ή και χωρίς αυτούς.

Παναγιώτης Τυβίγγιος, Υβριδικός

Μην ανησυχείς. Θα παραμείνουμε μέσα στην ευρωζώνη. Απλώς ο γεωμετροκοπιστικτικός προσδιορισμός μας θα αλλάξει: από εντός και επί τα αυτά των τραpezών, θα μεταβληθεί σε εντός εναλλάξ Γερμανίας και Γαλλίας – αυτές πλέον μας δανείζουν.

Γ. Κ. @otenet.gr

Αποδεικνύεται τελικά ότι το «λεφτά υπάρχουν»: με το Ζάππειο 2 ο Σαμαράς υπόσχεται να μειώσει τη φορολογία καθολικώς, να ανεβάσει τις συντάξεις και σκορπίζοντας χρήματα αφειδώς οραματίζεται να τονώσει την οικονομία. Μα νομίζω αυτή ήταν η πολιτική ως πριν από λίγο καιρό – και ιδού πού καταλήξαμε. Το ερώτημα είναι ευρύτερο: Ξέρει τι λέει το παλικάρι, ή μήπως η πολιτική στις ημέρες μας γίνεται αραδιάζοντας ανοπίσεις και τελειώνοντας την ομιλία με λίγο από Ελύτη; Ο προηγούμενός του στην αρχηγία διάβαζε Δημουλά και τριγυρούσε σε κεντρικά βιβλιοπωλεία για να επιδείξει διανοουμενίστικο, προοδευτικό προφίλ: τον έφαγε όμως στο τέλος το πλεϊστήσον και η αφάνεια της Ραφήνας. Τώρα ο Σαμαράς έρχεται να αποδείξει για μια ακόμη φορά ότι η Δεξιά του Κυρίου ζει μονίμως στη Χώρα των Λωτοφάγων.

Πίτερ Ορτον, Αθήνα

Μετά την επιτυχία του «Ζάππειο 1, Η εξαφάνιση (του χρέους)», ακολούθησε τις προάλλες και το σίκουελ, «Ζάππειο 2, Η επανεμφάνιση (των συντάξεων σε επίπεδα προ ΔΝΤ)». Η συνέχεια στις τσέπες μας.

Δημήτρης Ξ., Νοσηλευτής

Μέλη της ΓΕΝΟΠ - ΔΕΗ αλυσοδέθηκαν στην είσοδο του υπουργείου Οικονομικών «στέλνοντας το μήνυμα πως η ΔΕΗ δεν πουλιέται και δεν αγοράζεται» – κάπως σαν πατρική κληρονομιά, υποθέτω. Παρ' όλο που δεν έχω καμιά αμφιβολία ότι οι κινητοποιήσεις τους πρωτίστως σκοπεύουν στην υπεράσπιση των συμφερόντων του ελληνικού λαού, ας μη βρεθεί κανένας εξυπνάκιας και λύσει τις αλυσίδες τους. Καλοκαίρι έρχεται και ο τόπος δεν αντέχει φιλολαϊκούς αδρόστισους καύσωνες και συνδικαλιστικούς μεγατόνους σαπισμένων τροφίμων.

Γιώργος Κατσέας, Θεσσαλονίκη

Η ΠΑΣΚΕ-ΟΤΑ ανακοίνωσε ότι δεν έχει πλέον καμία πολιτική συνάφεια με τον πολιτικό χώρο του ΠαΣοΚ. Σε απλά ελληνικά: μετά τον διορισμό (μας) ουδεμία υποχρέωση υφίσταται.

Δημήτριος Τσεχίας

ΥΓ.: Κατά τον εκπρόσωπο Τύπου της ΝΔ «η δήλωση Σαμαρά είναι μια δήλωση εθνικού ηγέτη και όχι αρχηγού κόμματος». Στην απλή καθαρεύουσα αυτό περιγράφεται ως «αυτοϊκανοποίηση».

Δημήτριος Τσεχίας